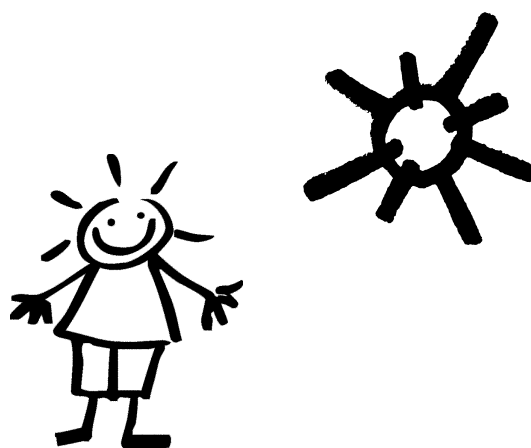

Material d'ajuda
per celebrar la Fe

a les activitats d'estiu

MCEC Àmbit de Fe

Contingut

PRESENTACIÓ **4**

EVANGELIS **6**

1. CRIDA DELS PRIMERS DEIXEBLES	6
2. PURIFICACIÓ D'UN LEPRÓS	6
3. UN HOME CURAT EN DISSABTE	7
4. BENAURANCES I MALAURANCES	7
5. EL MÉS IMPORTANT	7
6. PARÀBOLA DEL GRA DE MOSTASSA	8
7. PARÀBOLA DEL SEMBRADOR	8
8. NO JUDICAR ELS ALTRES	8
9. PARÀBOLA DEL BON SAMARITÀ	9
10. PARÀBOLA DEL LLEVAT	9
11. MARTA I MARIA	9
12. LA SAL INSÍPIDA	10
13. ADVERTIMENT CONTRA LA HIPOCRESIA	10
14. PARÀBOLA DEL RIC INSENSAT	10
15. PARÀBOLA DELS DOS FILLS	11
16. PARÀBOLA DEL FARISEU I EL COBRADOR D'IMPOSTOS	11
17. INVITACIÓ A LA CONFIANÇA	11
18. L'OFRENA D'UNA VIUDA POBRA	12
19. DISCUSSIÓ SOBRE QUI ÉS EL MÉS IMPORTANT	12
20. ESTIMAR ELS ENEMICS	12
21. LES BENAURANCES	13
22. L'HOMICIDI	13
23. CONVIDAR ELS POBRES	13
24. CONFIANÇA I NEGUIT	14
25. LES DUES CASES	14
26. UN TRESOR AL CEL	14
27. EL LLUM DEL COS	15

CONTES **16**

1. LES DUES CAFETERES	16
2. EL SAVI I EL DEIXEBLE	17
3. LA ROSELLA I LES MARGARIDES	18
4. VEURE EN L'INTERIOR	20
5. EL NAN I EL GEGANT	20
6. ET VAIG FER A TU	21
7. LA LLAVOR DE LA PAU	22
8. COM CRÉIXER	23
9. EL BITLLET DE 100€	23
10. EL JUDICI	25
11. EL TRENACLOSQUES	26
11. PETJADES A LA SORRA	27
12. MIRA SEMPRE AMUNT	28

PREGÀRIES

29

1. PREGÀRIA DE SANT FRANCESC D'ASSÍS	29
2. BON DIA, SENYOR	29
3. LLOANÇA A DÉU PER LA NATURA	30
4. EL JOC: UNA FORMA DE PREGAR	30
5. PARE, AJUDA'M A SER MILLOR	31
6. CRIST NO TÉ ...	31
7. FEU-NOS ACTIUS I RESPONSABLES	32
8. L'ALEGRIA I LA FESTA	32
9. FEU-ME VALENT	33
10. VOS MIREU EL MEU COR	33
11. L'ESSENCIAL	33
12. DEIXEU-NOS SOMIAR!	34
13. FEU-NOS FORTS I PACIENTS	34
14. PREGÀRIA EN COMENÇAR UN CAMPAMENT	35
15. GERMÀ SOL	35
16. JESÚS NO TÉ...	36
17. EL MÓN COM UNA GRAN COLÒNIA	36
18. GRÀCIES, JESÚS PERQUÈ NO US CANSEU MAI DE NOSALTRES	37
19. SORTOSOS ELS QUI COMPTEN AMB NOSALTRES	37
20. VOLEM RECONCILIAR-NOS AMB VOS	38
21. JO HAVIA DEMANAT...	38
22. COMENCEM LES COLÒNIES	38
23. ELS INFANTS APRENEN ALLÒ QUE VIUEN	39
24. PERDÓ, SENYOR	39
25. APRENDRE LA LLIÇÓ DE LA CREACIÓ	40
26. GRÀCIES D'AQUEST DIA QUE S'ACABA	40
27. COM JO, JESÚS...	41
28. PREGÀRIA PER A UN DIA D'ESPORT	41
29. PREGÀRIA PER TOTS ELS NOIS I NOIES	42
30. D'ENÇÀ QUE T'HE TROBAT	42
31. PREGÀRIA DE LA NIT	43
32. NOMÉS DÉU	44
33. CREDO	44
34. PASSAR PER AQUEST MÓN	45
35. LA VIDA ÉS...	45
36. MOMENT DE PAU	45
37. GRÀCIES PARE NOSTRE	46
38. ACCIÓ DE GRÀCIES PER L'AMOR	46
39. PER CADA DIA	46
40. REFLEXIONA	47
41. EL TERMÒMETRE DE LA PAU	47
42. FELIÇOS	48
43. GRÀCIES A DÉU	49
44. NOMÉS VÓS	50
45. QUAN JO NOMÉS PENSI EN MI	50
46. SI JO TORNÉS A COMENÇAR	51
47. SI LA NOTA DEIA	52

Presentació

Segurament ja heu fet moltes reunions per tal de preparar les vostres activitats d'estiu: casals, colònies, campaments, rutes i camps de treball.

En aquesta tasca de programar hem de tenir presents totes aquelles dimensions que volem educar en l'infant, adolescent i jove que participa a les activitats.

Una d'aquestes dimensions és la Fe: la nostra relació de confiança amb Déu i amb els germans, i en el si d'un grup, l'església.

Aquests papers que teniu a les mans (o al correu electrònic) volen ser una ajuda. No hi ha res nou, hem ajuntat diferents coses que ja existien i us les facilitem.

Si us és possible no programeu sols, demaneu un cop de mà al vostre consiliari i/o animador de la fe del vostre centre o de la vostra zona o bisbat: (si teniu algun dubte, us facilitem l'adreça electrònica del vostre consiliari diocesà).

- Zones 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 i 15. Arquebisbat de Barcelona. Consiliari: *Àngel Jesús Navarro*. AngelJesusNG@blanquerna.url.edu
- Zones 11, 12 i 13. Bisbat de Terrassa. Consiliari: *Santi Collell*. scollell@xtec.net
- Zones 8, 9 i 16. Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Consiliari: *Agustí Panyella*. apanyella@hotmail.com

Deixeu-nos fer-vos unes poques recomanacions, respecte aquest material:

- Com a mínim en una de les dues pregàries al dia hi ha d'haver text bíblic. Cal que els infants i joves es vagin acostumant al llenguatge bíblic, especialment del Nou Testament.
- Si hi ha barreja d'edats, cal comptar que la pregària de la nit ha de ser més curta que la del dia (els més petits ja s'adormen i alguns monitors també). Per tant cal gastar més temps i cartutxos en la del matí. En canvi amb un grup d'adolescents la de la nit pot ser més llarga.
- Cal escollir els cants de manera adient al to de la pregària no als gustos personals dels monitors. N'hi ha molts de publicats. Anem eixamplant el repertori.
- Recordar beneir la taula abans dels àpats.

Doncs acabem, desitjant-vos un bon estiu i unes bones activitats educatives i evangelitzadores.

Matí

Abans o després d'esmorzar

1. Cant
2. Text evangèlic, conte o historieta.
Es pot comentar per enfocar el dia.
3. Petita dinàmica que acompanya el text anterior
Opcional. Ha de ser curta i senzilla.
4. Cant
5. Pregària
6. Parenostre

Nit

Immediatament abans d'anar a dormir

1. Cant.
Cal triar-lo segons el text i l'ambient que es vulgui crear: tranquil, de celebració ...
2. Evangeli
Si pot ser que vagi relacionat amb el tema o el fet més rellevant del dia. Si convé s'hi pot afegir una representació o lectura d'algun conte en el mateix sentit. O un petit gest a decidir per l'equip de monitors.
3. Valoració del dia
És un diàleg breu entre algun monitor i els nois/es dels fets més destacables del dia, tant positius com negatius, mirant de lligar-ho amb el que ens ensenya l'evangeli o el text llegit. És un bon moment per motivar un compromís com a resultat de la valoració.
4. Parenostre
5. Bona nit

Evangelis

1. Crida dels primers deixebles

Lc 5,1s (Mt 4,18-22; Mc 1,16-20)

Seguir Jesús, el mestre del viure / pescador d'homes: l'important són les persones.

¹ En una ocasió, Jesús es trobava vora el llac de Genesaret, i la gent s'apinyava al seu voltant per escoltar la paraula de Déu.² Llavors veié dues barques amarrades vora l'aigua; els pescadors n'havien baixat i rentaven les xarxes. ³ Pujà en una de les barques, que era de Simó, li demanà que l'apartés una mica de terra, s'assegué i instruïa la gent de la barca estant. ⁴ Quan acabà de parlar, digué a Simó:--Tira llac endins i caleu les xarxes. ⁵ Simó li respongué: --Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem agafat res; però, ja que tu ho dius, calaré les xarxes. ⁶ Ho feren així, i van arreplegar tant i tant de peix que les xarxes se'ls esquinçaven. ⁷ Llavors van fer senyal als companys de l'altra barca que vinguessin a ajudar-los. Ells hi anaren, i ompliren tant les dues barques que quasi s'enfonsaven. ⁸ Simó Pere, en veure-ho, es llançà als genolls de Jesús dient: --Aparta't de mi, Senyor, que sóc un pecador! ⁹ Veient una pesca com aquella, ell i els qui anaven amb ell no se'n sabien avenir, ¹⁰ i igualment passà amb Jaume i Joan, fills de Zebedeu, que eren socis de Simó. Jesús digué a Simó: --No tinguis por. D'ara endavant seràs pescador d'homes. ¹¹ Ells tornaren les barques a terra, ho deixaren tot i el van seguir.

2. Purificació d'un leprós

Lc 5,12s (Mt 8,1-4; Mc 1,40-45)

Déu ajuda però: -si ho vols-; no pots esperar que t'ho facin tot, has d'actuar, comprometre't.

¹² Una altra vegada, Jesús es trobava en un poble on hi havia un home ple de lepra. Aquest home, en veure Jesús, es posternà amb el front a terra i el pregà dient: --Senyor, si vols, em pots purificar. ¹³ Jesús va estendre la mà i el tocà dient: --Ho vull, queda pur. A l'instant li desaparegué la lepra. ¹⁴ Jesús li manà que no ho digués a ningú, i afegí: --Vés a fer-te examinar pel sacerdot i ofereix per la teva purificació el que va ordenar Moisès: això els servirà de prova. ¹⁵ L'anomenada de Jesús s'estenia cada vegada més, i molta gent acudia per escoltar-lo i fer-se curar de les seves malalties; ¹⁶ però ell es retirava en llocs solitaris i pregava.

3. Un home curat en dissabte

Lc 6,6s (Mt 12,9-14; Mc 3,1-6)

Primer és el bé de les persones, després les tradicions, costums, gustos pròpis...

⁶ Un altre dissabte, Jesús va entrar a la sinagoga i ensenyava. Hi havia allí un home que tenia la mà dreta paralizada. ⁷ Els mestres de la Llei i els fariseus l'espiaven per veure si faria una guarició en dissabte i així trobar de què acusar-lo. ⁸ Però Jesús, que coneixia els seus pensaments, digué a l'home que tenia paralizada la mà: --Aixeca't i posa't aquí al mig. Ell s'hi va posar. ⁹ Llavors Jesús els digué: --Us vull fer una pregunta. Què és permès en dissabte: fer el bé o fer el mal, salvar una vida o deixar-la perdre? ¹⁰ Jesús se'ls mirà tots de fit a fit i digué a l'home: --Estén la mà. L'home ho va fer, i la mà recobrà el moviment. ¹¹ Però ells, ofuscats, discutien els uns amb els altres què podien fer contra Jesús..

4. Benaurances i malaurances

Lc 6,20s (Mt 5,1-12)

Qui troba la veritable felicitat

²⁰ Llavors alçà els ulls cap als seus deixebles i digué: -Feliços els pobres: és vostre el Regne de Déu! ²¹ »Feliços els qui ara passeu fam: Déu us saciarà! »Feliços els qui ara ploreu: vindrà dia que riureu! ²² »Feliços vosaltres quan, per causa del Fill de l'home, la gent us odiarà, us rebutjarà, us insultarà i denigrarà el nom que porteu. ²³ Aquell dia, alegreu-vos i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel. Igualment feien els seus pares amb els profetes! ²⁴ »Però ai de vosaltres, els rics: ja heu rebut el vostre consol!²⁵ »Ai de vosaltres, els qui ara aneu tips: vindrà dia que passareu fam! »Ai de vosaltres, els qui ara rieu: vindrà dia que us doldreu i plorareu!²⁶ »Ai quan tota la gent parlarà bé de vosaltres: igualment feien els seus pares amb els falsos profetes!

5. El més important

Lc 9,46s (Mt 18,1-5; Mc 9,33-37)

No té importància ser important, sinó saber viure amb la veritable felicitat.

⁴⁶ Els deixebles començaren a rumiar quin d'ells era el més important. ⁴⁷ Jesús, que sabia què pensaven dintre seu, va agafar un infant, el posà al seu costat ⁴⁸ i els digué: --Qui acull aquest infant en nom meu, a mi m'acull, i qui m'acull a mi, acull el qui m'ha enviat, perquè el més petit de tots vosaltres, és el més gran.

6. Paràbola del gra de mostassa

Lc 13,18s (Mt 13,31-32; Mc 4,30-32)

El nostre esforç amb l'ajut de Déu és potentíssim.

¹⁸ Jesús deia: --A què s'assembla el Regne de Déu? A què el compararé? ¹⁹ És com un gra de mostassa que un home va sembrar en el seu hort. Va créixer i es va fer un arbre, i els ocells del cel van fer niu a les seves branques.

7. Paràbola del sembrador

Lc 8,4s (Mt 13,1-9; Mc 4,1-9)

Nosaltres som la terra; segons siguem positius, negatius, pacients, generosos, bons companys...

⁴ Es reunia molta gent entorn de Jesús i hi acudien de totes les poblacions. Ell els digué, valent-se d'una paràbola: ⁵ --Un sembrador va sortir a sembrar la seva llavor. Tot sembrant, una part de les llavors va caure arran del camí i fou trepitjada, o bé els ocells se la van menjar. ⁶ Una altra part va caure a la roca; però, quan la planta començava a créixer, es va assecar, perquè no tenia saó. ⁷ Una altra part va caure entre els cards; els cards van créixer al mateix temps i l'ofegaren. ⁸ Una altra part de les llavors va caure en terra bona, va créixer i va donar fruit fins al cent per u. I, acabat de dir això, exclamà: --Qui tingui orelles per a escoltar, que escolti.

8. No judicar els altres

Lc 6,37s (Mt 7,1-5)

No et comparis per enorgullir-te

³⁷ »No judiqueu, i no sereu judicats; no condemneu, i no sereu condemnats; perdoneu, i sereu perdonats. ³⁸ Doneu, i us donaran: us abocaran a la falda una bona mesura, atapeïda, sacsejada i curulla fins a vessar. Tal com mesureu sereu mesurats. ³⁹ Els digué encara una paràbola: --És que un cec pot guiar un altre cec? ¿No cauran tots dos al clot? ⁴⁰ El deixeble no és més que el seu mestre; però tot deixeble, un cop instruït, serà com el seu mestre. ⁴¹ Com és que veus la brossa a l'ull del teu germà i no t'adones de la biga que hi ha en el teu? ⁴² ¿Com li pots dir: Germà, deixa'm que et tregui la brossa de l'ull, si tu no veus la biga del teu? Hipòcrita, treu primer la biga del teu ull i llavors hi veuràs prou clar per a treure la brossa de l'ull del teu germà.

9. Paràbola del bon samarità

Lc 10,25s

La persona el més important. Ajudar sense mirar qui i perquè.

²⁵ Un mestre de la Llei es va aixecar i, per posar a prova Jesús, li va fer aquesta pregunta: --Mestre, què haig de fer per a posseir la vida eterna? ²⁶ Jesús li digué: --Què hi ha escrit en la Llei? Què hi llegeixes? ²⁷ Ell va respondre: --Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tota la força i amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix. ²⁸ Jesús li digué: --Has respost bé: fes això i viuràs.²⁹ Però ell, amb ganes de justificar-se, preguntà a Jesús: --I qui són els altres que haig d'estimar? ³⁰ Jesús va contestar dient: --Un home baixava de Jerusalem a Jericó i va caure en mans d'uns bandolers, que el despullaren, l'apallissaren i se n'anaren deixant-lo mig mort. ³¹ Casualment baixava per aquell camí un sacerdot; quan el veié, passà de llarg per l'altra banda. ³² Igualment un levita arribà en aquell lloc; veié l'home i passà de llarg per l'altra banda. ³³ »Però un samarità que anava de viatge va arribar prop d'ell, el veié i se'n compadí. ³⁴ S'hi acostà, li amorosí les ferides amb oli i vi i les hi embenà; després el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se'n va ocupar. ³⁵ L'endemà va treure's dos denaris i els va donar a l'hostaler dient-li: »--Ocupa't d'ell i, quan jo torni a passar, et pagaré les despeses que facis de més. ³⁶ »Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a proïsme de l'home que va caure en mans dels bandolers? ³⁷ Ell respongué: --El qui el va tractar amb amor. Llavors Jesús li digué: --Vés, i tu fes igual.

10. Paràbola del llevat

Lc 13,20s (Mt 13,33)

El nostre petit gra de sorra de bondat pot desencadenar molta altra bondat.

²⁰ I digué encara: --A què compararé el Regne de Déu? ²¹ És com el llevat que una dona va posar dins tres mesures de farina, fins que tota la pasta va fermentar.

11. Marta i Maria

Lc 10,38s

Cada cosa al seu moment. És important estar una estona amb Jesús, ens pot aprofitar molt.

³⁸ Mentre feien camí, Jesús va entrar en un poble, i l'acollí una dona que es deia Marta. ³⁹ Una germana d'ella, que es deia Maria, es va asseure als peus del Senyor i escoltava la seva paraula. ⁴⁰ Marta, que estava molt atrafegada per poder-lo obsequiar, s'hi va atansar i digué: --Senyor, ¿no et fa res que la meua germana m'hagi deixat tota sola a fer la feina? Digues-li que em vingui a ajudar. ⁴¹ El Senyor li va respondre: --Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes

coses, ⁴² quan només n'hi ha una de necessària. Maria ha escollit la millor part, i no li serà pas presa.

12. La sal insípida

Lc 14,34s

Donar bon ambient, alegria, bon humor...

³⁴ »La sal és bona, però, si perd el gust, amb què la tornaran salada? ³⁵ No és bona ni per a adobar la terra ni tan sols per al femer, i l'han de llençar. Qui tingui orelles per a escoltar, que escolti.

13. Advertiment contra la hipocresia

Lc 12,1s

Cal ser honestos, no buscareu, no "cotilles", no parlar malament a esquenes... sinó al final porta mal.

¹ La gent s'havia aglomerat a milers, fins al punt que es trepitjaven els uns als altres. Jesús començà a dir primer als seus deixebles: --Guardeu-vos del llevat dels fariseus, que és la hipocresia. ² No hi ha res de secret que no s'hagi de revelar, ni res d'amagat que no s'hagi de saber. ³ Per això, tot el que heu dit en la fosca, ho sentiran a plena llum, i el que heu parlat a cau d'orella en la cambra més retirada, ho pregonaran des dels terrats.

14. Paràbola del ric insensat

Lc 12,13s

No quedar lligat (esclau) a coses sense valor.

¹³ Llavors un d'entre la gent digué a Jesús: --Mestre, ordena al meu germà que es parteixi amb mi l'herència. ¹⁴ Ell li respongué: --Home, ¿qui m'ha manat que fos jutge o mediador entre vosaltres? ¹⁵ Llavors digué a la gent: -Estigueu alerta, guardeu-vos de tota ambició de riquesa, perquè, ni que nedi en l'abundància, la vida d'un home no prové pas dels seus béns. ¹⁶ I els explicà una paràbola :-A un home ric, la terra li va donar molt. ¹⁷ Ell pensava: Què faré, si no tinc on guardar la meua collita? ¹⁸ I es va dir: Ja ho sé, què faré: tiraré a terra els meus graners, en construiré de més grans, hi guardaré tot el meu gra i els meus béns, ¹⁹ i em diré a mi mateix: Tens molts béns en reserva per a molts anys; reposa, menja, beu i diverteix-te. ²⁰ »Però Déu li digué: »--Insensat! Aquesta mateixa nit et reclamaran la vida, i tot això que has acumulat, de qui serà? ²¹ »Així passa amb el qui reuneix tresors per a ell mateix i no es fa ric davant de Déu.

15. Paràbola dels dos fills

Mt 21,28s

Ser honest, no a les trampes, enganys, falses justificacions.

²⁸ »Què us en sembla? Un home tenia dos fills. Va anar a trobar el primer i li va dir: »--Fill, vés avui a treballar a la vinya. ²⁹ »Ell li va respondre: »--No hi vull anar. »Però després se'n penedí i va anar-hi. ³⁰ Aquell home va anar a trobar el segon i li digué el mateix. Ell va respondre: »--De seguida, senyor. »Però no hi va anar. ³¹ Quin d'aquests dos va fer la voluntat del pare? Li responen: --El primer. Jesús els diu: --Us asseguro que els pecadors i les prostitutes us passen al davant en el camí cap al Regne de Déu.³² Perquè vingué Joan per encaminar-vos a fer el que Déu vol, però no el vau creure. Els pecadors i les prostitutes sí que el van creure, però vosaltres, ni després de veure això, no us heu penedit ni l'heu cregut.

16. Paràbola del fariseu i el cobrador d'impostos

Lc 18,9s

L'orgullós és més lluny de la realitat que el veritable humil, senzill...

⁹ A uns que es refiaven de ser justos i menyspreaven tots els altres, Jesús els proposà aquesta paràbola: ¹⁰ --Dos homes van pujar al temple a pregar: l'un era fariseu i l'altre cobrador d'impostos. ¹¹ »El fariseu, dret, pregava així en el seu interior: Déu meu, et dono gràcies perquè no sóc com els altres homes, lladres, injustos, adúlter, ni sóc tampoc com aquest cobrador d'impostos. ¹² Dejuno dos dies cada setmana i dono la desena part de tots els béns que adquireixo. ¹³ »Però el cobrador d'impostos, de lluny estant, no gosava ni aixecar els ulls al cel, sinó que es donava cops al pit, tot dient: Déu meu, sigues-me propici, que sóc un pecador. ¹⁴ »Jo us dic que aquest va baixar perdonat a casa seva, i no l'altre; perquè tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit.

17. Invitació a la confiança

Mt 10,26s (Lc 12,2-7)

Cal ser honestos, no buscarems, no "cotilles", no parlar malament a esquenes... sinó al final porta mal.

²⁶ »Per tant, no tingueu por de tots ells, perquè no hi ha res de secret que no s'hagi de revelar, ni res d'amagat que no s'hagi de saber. ²⁷ Allò que us dic en la fosca, digueu-ho a plena llum, i allò que sentiu a cau d'orella, pregoneu-ho des dels terrats.²⁸ I no tingueu por dels qui maten el cos però no poden matar l'ànima; temeu més aviat el qui pot fer que l'ànima i el cos es consumeixin a l'infern. ²⁹ ¿No es venen dos ocells per pocs diners? Doncs ni un de sol no cau a terra si no ho permet el vostre Pare. ³⁰ I pel que fa a vosaltres, fins i tot els cabells us té comptats. ³¹ Per tant, no tingueu por: vosaltres valeu més que tots els ocells.

18. L'ofrena d'una viuda pobra

Lc 21,1s (Mc 12,41-44)

Compartir el què tinc o el què sóc; el fatxenda simula que comparteix.

¹ Llavors Jesús alçà la vista i veié gent rica que tirava les seves ofrenes a la sala del tresor.² Va veure també una viuda molt pobra que hi tirava dues petites monedes de coure,³ i digué: --Us asseguro amb tota veritat que aquesta viuda pobra ha tirat més que tots els altres.⁴ Tots aquests han donat del que els sobrava; ella, en canvi, ha donat del que necessitava, tot el que tenia per a viure.

19. Discussió sobre qui és el més important

Lc 22,24s

El què és important és la persona i el seu bé. La meua felicitat és l'alegria de l'altre. No egoisme, narcisisme...

²⁴ Després hi hagué entre ells una discussió sobre quin havia de ser tingut pel més important.²⁵ Jesús els digué: -Els reis de les nacions les dominen com si en fossin amos, i els qui tenen poder damunt d'elles es fan dir benefactors.²⁶ Però vosaltres no heu d'actuar pas així: el més important d'entre vosaltres ha d'ocupar el lloc del més jove, i el qui mana, el lloc del qui serveix.²⁷ Perquè, ¿qui és més important, el qui seu a taula o el qui serveix? ¿No ho és el qui seu a taula? Doncs jo, enmig de vosaltres, sóc com el qui serveix.

20. Estimar els enemics

Mt 5,43s (Lc 6,27-28.32-36)

Diffícilment s'és dolent del tot. Déu d'alguna manera estima i comprèn tota persona.

⁴³ »Ja sabeu que es va dir: Estima els altres, però no estimis els enemics.⁴⁴ »Doncs jo us dic: Estimeu els vostres enemics, pregueu pels qui us persegueixen.⁴⁵ Així sereu fills del vostre Pare del cel, que fa sortir el sol sobre bons i dolents i fa ploure sobre justos i injustos.⁴⁶ Perquè, si estimeu els qui us estimen, quina recompensa mereixeu? ¿No fan el mateix els pecadors?⁴⁷ I, si només saludeu els vostres germans, què feu d'extraordinari? ¿No fan el mateix els pagans?⁴⁸ »Sigueu perfectes com ho és el vostre Pare celestial.

21. Les Benaurances

Mt 5,1s (Lc 6,20-26)

La veritable felicitat

¹ En veure les multituds, Jesús pujà a la muntanya, s'assegué, i se li acostaren els deixebles.² Llavors, prenent la paraula, començà a instruir-los dient:³ --Feliços els pobres en l'esperit: d'ells és el Regne del cel.⁴ »Feliços els qui ploren: Déu els consolarà.⁵ »Feliços els humils: ells posseiran la terra.⁶ »Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: Déu els saciarà.⁷ »Feliços els compassius: Déu se'n compadirà.⁸ »Feliços els nets de cor: ells veuran Déu.⁹ »Feliços els qui treballen per la pau: Déu els anomenarà fills seus.¹⁰ »Feliços els perseguits pel fet de ser justos: d'ells és el Regne del cel.¹¹ »Feliços vosaltres quan, per causa meva, us insultaran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies.¹² Alegreu-vos-en i celebren-ho, perquè la vostra recompensa és gran en el cel. També així van perseguir els profetes que us han precedit.

22. L'homicidi

Mt 5,21s

És pot fer mal de moltes maneres. Vigilar d'autojustificar-nos o enganyar-nos.

²¹ »Ja sabeu que es va dir als antics: No matis, i el qui mati serà condemnat pel tribunal.²² »Doncs jo us dic: El qui s'irriti amb el seu germà serà condemnat pel tribunal; el qui l'insulti serà condemnat pel Sanedrí, i el qui el maleeixi acabarà al foc de l'infern.²³ »Per això, si en el moment de presentar la teva ofrena a l'altar, allí et recordes que el teu germà té alguna cosa contra tu,²⁴ deixa allí mateix, davant l'altar, la teva ofrena i vés primer a fer les paus amb el teu germà; ja tornaràs després a presentar la teva ofrena.²⁵ »Afanya't a arribar a un acord amb el qui et vol denunciar, mentre vas amb ell camí del tribunal, no sigui cas que et posi en mans del jutge, i el jutge en mans dels guardes, i et tanquin a la presó.²⁶ T'ho asseguro: no en sortiràs que no hagi pagat fins l'últim cèntim.

23. Convidar els pobres

Lc 14,12s

Ser gratuït, la millor recompensa serà la teva felicitat i pau.

¹² Després digué al qui l'havia convidat: --Quan facis un dinar o un sopar, no hi cridis els teus amics, ni els teus germans, ni els teus parents, ni veïns rics. Et podrien tornar la invitació, i ja tindries la teva recompensa.¹³ Més aviat, quan facis un banquet, convida-hi pobres, invàlids, coixos i cecs.¹⁴ Feliç de tu, llavors, ja que ells no tenen res per a recompensar-te, i Déu t'ho recompensarà quan ressuscitin els justos.

24. Confiança i neguit

Mt 6,25s (Lc 12,22-31)

No ser orgullosos, sols no podem fer gaire, en canvi molt és possible amb els altres i sobretot amb Déu.

²⁵ »Per això us dic: No us preocupeu per la vostra vida, pensant què menjareu o què beureu, ni pel vostre cos, pensant com us vestireu. ¿No val més la vida que el menjar, i el cos més que el vestit?²⁶ Mireu els ocells del cel: no sembren, ni seguen, ni recullen en graners, i el vostre Pare celestial els alimenta. ¿No valeu més vosaltres que no pas ells?²⁷ ¿Qui de vosaltres, per més que s'hi esforci, pot allargar d'un sol instant la seva vida?²⁸ I del vestit, per què us en preocupeu? Fixeu-vos com creixen les flors del camp: no treballen ni filen,²⁹ però us asseguro que ni Salomó, amb tota la seva magnificència, no anava vestit com cap d'elles.³⁰ I, si l'herba del camp, que avui és i demà la tiren al foc, Déu la vesteix així, ¿no farà més per vosaltres, gent de poca fe?³¹ Per tant, no us preocupeu, pensant què menjareu, o què beureu, o com us vestireu.³² Tot això, els pagans ho busquen amb neguit, però el vostre Pare celestial ja sap prou que en teniu necessitat.³³ Vosaltres busqueu primer el Regne de Déu i fer el que ell vol, i tot això us ho donarà de més a més.³⁴ No us preocupeu, doncs, pel demà, que el demà ja s'ocuparà d'ell mateix. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps.

25. Les dues cases

Mt 7,24s (Lc 6,47-49)

Bons fonaments en la vida: practicar els valors (generós, honest, alegre, pacient, acollidor, bon company...)

²⁴ »Per això, tothom qui escolta aquestes meves paraules i les compleix, s'assembla a un home assenyat que va construir la seva casa sobre roca.²⁵ Va caure la pluja, van arribar les torrentades, bufaren els vents i investiren contra aquella casa, però no es va ensorrar, perquè estava fonamentada sobre roca.²⁶ En canvi, tothom qui escolta aquestes meves paraules i no les compleix, s'assembla a un home sense seny que va construir la seva casa damunt de sorra.²⁷ Va caure la pluja, van arribar les torrentades, bufaren els vents i investiren contra aquella casa, i la casa es va ensorrar: la seva ruïna fou total.

26. Un tresor al cel

Mt 6,19s (Lc 12,33-34)

Buscar les coses que ens fan bé i ens fan créixer com a persones.

¹⁹ »No amuntegueu tresors aquí a la terra, on les arnes i els corcs els fan malbé, i els lladres entren i els roben.²⁰ Reuniu tresors al cel, on ni les arnes ni els corcs no els fan malbé, i els lladres no entren ni els roben.²¹ Perquè on tens el tresor, hi tindràs el cor.

27. El llum del cos

Lc 11,33s (Mt 5,15; 6,22-23)

Si busques la bondat tot el que facis tindrà aquest gust.

³³ »Quan algú encén una llàntia, no la posa en un lloc amagat o sota una mesura, sinó en el portallànties, perquè els qui entren en vegin la claror. ³⁴ El llum del cos és l'ull. Quan el teu ull és bo, tot el teu cos quedarà il·luminat; però, si és dolent, el teu cos quedarà a les fosques. ³⁵ Mira, doncs, que allò que en tu ha de ser llum no sigui fosc. ³⁶ Perquè, si tot el teu cos està il·luminat i no hi ha cap racó fosc, serà tot ell tan resplendent com quan una llàntia t'il·lumina amb la seva claror.

Contes

1. Les dues cafeteres

En Quim i l'Anna són dos monitors que fa molts anys es varen conèixer a l'esplai. Després de molt de temps de sortir junts van decidir casar-se. Els nois i noies del seu grup, com se'ls estimaven molt els hi van fer un regal: els hi varen regalar una cafetera de terrissa amb les seves sis tacetes i els seus sis platets que hi feien joc.

En Quim i l'Anna es varen endur el joc de cafè al pis que s'estaven arreglant per tal de poder-se casar. Un dia, mentre en Quim estava pintant una de les parets del menjador va demanar-li a l'Anna si li podria preparar un cafè. L'Anna agafà la cafetera de terrissa que els hi havien regalat els nois i noies de l'esplai i es posà a fer el cafè. Quan el tingué a punt va oferir-li una taceta a en Quim. En Quim, quan testà aquell cafè exclamà:

- Caram Anna! Quin cafè més bo que t'ha sortit.

I així, glop rera glop, s'acabà aquella tassa de cafè que l'Anna amb tant de gust li havia preparat.

Per aquells dies, familiars i amics varen anar fent regals a la parella. Uns tiets del Quim els hi regalaren una coberteria de plata amb una cafetera també de plata i unes tasses i uns platets tallats en vidre molt bonics.

En Quim i l'Anna a la fi es varen casar. Sovint convidaven als seus amics a sopar, i després feien petar la xerrada amb un cafetó a la mà fet amb aquella cafetera de terrissa que feia el cafè tant bo.

Un dia, quan l'Anna havia sortit a comprar i no hi havia ningú a casa, la cafetera de terrissa va voler establir conversa amb la cafetera de plata que estava en una de les vitrines del menjador.

- No t'avorreix està aquí tot el dia? -li preguntà la cafetera de terrissa.

- No, aquí em veu tothom. M'agrada que la gent em vegi i m'admiri. -li contestà la cafetera de plata perquè jo sóc una cafetera molt bonica i elegant. I no com tu descolorida, fent mala olor i amb una tassa descrostonada.

La cafetera de terrissa s'entristí molt de sentir aquelles paraules tant dures de la seva companya la cafetera de plata. Així que li va respondre:

- Si estic descolorida, és perquè el Quim i l'Anna han ofert moltes vegades el cafè que faig als seus amics. Aquesta mala olor que tu dius que faig, no és més que l'olor del cafè. I si tinc una tassa descrostonada és perquè els fills del Pere i la Rosa -que són els millors amics del Quim i l'Anna- quan venen juguen amb mi.

- Però tot hi així continu sent una cafetera més bonica que tu -li tornar a replicar la cafetera de plata.

- Si, una cafetera potser si que ho seràs -li tornà a respondre la cafetera de terrissa-, però només de nom, doncs per ser cafetera has d'haver fet cafè i tu quantes vegades has ofert el teu cafè a ningú, quantes vegades han jugat els fills del Pere i la Rosa amb tu. Escoltem ve el que et dic:

"Una cosa es DIR-SE CAFETERA, i l'altre ven diferent és SER CAFETERA!".

Pautes de reflexió

Aquest conté pretén treballar la dualitat del SER / APARENTAR.

- Tal com li passava a la cafetera de plata. Quines coses volem aparentar a vegades ?
- Perquè volem aparentar allò que de veritat no som ?
- Creus que la cafetera de plata podria arribar a SER CAFETERA? Quines actituds li caldria canviar ?

2. El savi i el deixeble

Un savi va prometre al seu deixeble que li revelaria quelcom més important que tot el que contenen els llibres de saviesa.

Quan el deixeble, tot impacient, li demanà que complís la seva promesa, el savi li ordenà:

- Surt a fora, posa't sota la pluja, i queda't amb els braços i el cap alçats mirant al cel. Això et donarà la primera revelació.

L'endemà, el deixeble anà a trobar al savi per informar-lo:

- Vaig seguir el teu consell i em vaig calar fins al moll dels ossos... Vaig sentir-me com un perfecte idiota.

- Molt bé -va dir el savi- per ser el primer dia crec que és una gran revelació, no et sembla?.

Pautes de reflexió

El nostre amic el savi li diu el seu deixeble que li revelarà coses molt importants i que no es troben en els llibres ni ens ho expliquen a l'escola. Sovint, la millor escola, és la pròpia vida. Per exemple, els vostres pares us van ensenyar a caminar, això en principi no en donem massa importància, però per molts llibres que llegíssim o per molt bé que ens ho expliquessin a l'escola, no n'haguéssim après mai a caminar. I fixeu-vos si és important, imagineu-vos que ningú us n'hagués ensenyat, que passaria si avui no sabéssiu caminar?. I com aquest exemple en podríem trobar molts d'altres (estimar, conviure, ...)

- Quines coses em après sense haver-les tingut que estudiar?

- Qui ens les ha ensenyat?
- Com ens ho han ensenyat?
- Per què creieu que ens ho han volgut ensenyar?
- Nosaltres, ensenyem coses als nostres amics? I són coses bones o dolentes?

Breu pregària

*Senyor,
en començar aquest matí et volem
donar gràcies pels pares, amics,
monitors i professors,
que ens ensenyen a conviure,
a comportar-nos i a estimar.*

*Perdó,
perquè, a vegades
ens portem malament amb ells*

*Dóna'ns forces
perquè, a vegades, no donem importància
als seus esforços.*

3. La rosella i les margarides

En un indret de la muntanya, Déu havia sembrat moltes flors per alegrar el cor dels homes. Eren unes flors molt boniques, rialleres i formoses com totes les que fa el Creador.

En aquest lloc, Déu no havia sembrat més que una sola espècie de flors: les margarides. Elles es pensaven que eren les úniques flors que existien al món. No coneixien la varietat de flors que Déu porta en el cor.

Un dia, tanmateix, enmig del prat florit, el vent hi portà de part de Déu una petita llavor desconeguda. Ningú no se'n va adonar al començament. Però quan sortí de terra la tija, quan la gemma es formà a la punta de la tija i les fulles es van desplegar, les margarides s'adonaren que havia arribat algú. La rosella encara no havia acabat de desplegar totes les fulles que ja les margarides començaren a preguntar-li:

- Qui ets tu?
- D'on véns?
- Què hi fas, aquí?
- Sóc una flor com vosaltres. Vinc d'un camp molt llunyà on hi ha moltes roselles com jo. També hi ha margarides com vosaltres!.
- Que alta que és la teva tija! -li digué una margarida en to compassiu.

- Que vermells que són els teus pètals! -continuà una altre amb el mateix to.
- Que estranyes que són les teves fulles! -tornà a dir la primera.
- Que trista que deus estar i com deus patir, -insistí una tercera-, perquè no ets una margarida com nosaltres!

La rosella no contestà res. Les reflexions de les margarides l'havien omplert de pena.

- Al meu país, -pensava amb tristesa la rosella-, mai ningú no m'havia parlat d'aquesta manera.

Tanmateix les margarides van ser totes molt bones. Li van somriure i la van acceptar en el seu prat. La rosella no els descobrí la pena que sentia. Solament, la nit, quan tothom s'havia reclòs en la seva cambra verda per dormir, la rosella plorà tot dient:

- Tant de bo que pogués tornar al meu país!

L'endemà una margarida, amb tota la bona intenció, va fer a la rosella una proposta que la va omplir, encara més, de tristesa.

- Saps que Déu el nostre Creador, té poder de fer grans miracles? Li demanarem, les meves germanes i jo, que et converteixi en una margarida ben bonica!

La rosella tremolà:

- Una margarida? Voleu que em torni margarida?...! esclatà en plors.
- Plores?... Així que no voldries ser una margarida com nosaltres?
- Vosaltres sou molt bones, senzilles i alegres, germanetes, però us ho demano amb tot el cor, no feu aquesta petició al Totpoderós. Ell m'ha fet rosella i... rosella vull ser sempre!

Les margarides es van quedar ben estranyades... Es féu un gran silenci en el prat. Va ser una margarida, de les més jovenetes, la que trencà tímidament aquest silenci:

- Perdona'ns, flor, d'haver-te fet patir!

I aquell dia, des del prat, pujà al cel una altre pregària:

Oh Déu, Creador de l'Univers,
creador de les roselles i de les margarides,
i de totes les flors,
envia al nostre prat moltes altres espècies de flors,
i envia'ns també una munió de roselles. Amén.

Pautes de reflexió

Aquest conte ens vol fer adonar de la importància que té la diversitat de formes de ser. Cal acceptar als altres tal i com són i no com nosaltres voldríem que fossin. A les colònies, de segur que trobarem nois i noies que potser no són com a nosaltres ens agradaria, ni ha de callats, ni ha de tímids, ni ha de passats, però és important que els acceptem tal i com són i fixeu-vos que dic **ACCEPTEM**, que no vol dir que

els deixem en un racó i no els molestem per res. Aquest ACCEPTAR vol dir acollir-los, fer-los participar en les amistats del meu grup, no deixar-los de banda...

- Què és el que més us ha agradat del conte? I què no tant?
- El que passa en aquest conte penseu que passa també quan es tracta de persones?
- I entre vosaltres, amb els nois i noies de la colònia, passen coses semblants?

4. Veure en l'interior

- Per què és aquí tothom tan feliç excepte jo?

- Perquè han après a veure la veritat i la bellesa a tot arreu -va respondre el Mestre.

- I perquè no veig jo a tot arreu la bondat i la bellesa?

- Perquè no pots veure fora de tu el que no veus en el teu interior.

Pautes de reflexió

- Les persones amargades posen unes reixes en els ulls i en el cor que els hi fan veure tot com una presó. No només ho veuen tot amb amargura, sinó que tot ho contagien d'amargura.
- Per descobrir la pau en els altres i en el que ens rodeja, és imprescindible dur-la en el cor i ésser capaç de descobrir-la i manifestar-la amb senzillesa.

5. El nan i el gegant

Aquesta història ens parla d'un gegant que es disposava a creuar un riu molt profund i es va trobar a la vora del riu amb un nan que no sabia nedar i no podia creuar el riu per la seva profunditat. El gegant el va pujar a les seves espatlles i es va posar dins de l'aigua.

Cap a la meitat del camí, el nan sobresortia quasi bé mig metre per damunt del cap del gegant, va arribar a veure a l'altre banda del riu, molt ben amagats rera una espessa vegetació, els indis d'una tribu que esperaven amb els seus arcs que s'acostés el gegant.

El nan va avisar al gegant. Aquest es va aturar, va fer mitja volta i tornà enrera. En aquell moment, una fletxa disparada de l'altre banda del riu es va enfonsar a l'aigua prop del gegant, però sense arribar a tocar-lo.. Això mateix va passar amb les successives fletxes, mentre ambdós -gegant i nan- arribaven a l'altre vora del riu sans i estalvis.

El gegant va donar les gràcies al nan, però aquest li va contestar:

- Si no n'hagués pujat damunt teu, no hagués pogut veure més enllà que tu.

Pautes de reflexió

- Què li hagués passat al gegant si no hagués anat amb al nan? I al nan, si no hagués anat amb el gegant?
- Quins són els gegants de la colònia? (El que es creu més fort, el que creu que jugar millor a futbol,...)
- Quins són els nans de la colònia? (El que està sol sempre, el que no té amics, ...)
- El nan va salvar al gegant de morir a les mans dels indis que l'esperaven a l'altre banda perquè ell no els veia, i el gegant va ajudar al nan a travessar el riu, ja que sino s'hagués ofegat. Quines situacions d'ajuda i col·laboració trobem o es poden donar entre els nans de la colònia (aquells nois/es més marginats) i els gegants (aquells nois/es que són líders).
- Per què ens costa tant col·laborar els nans i els gegants de la colònia?

6. Et vaig fer a tu

Un home que passejava per el bosc va veure una guineu que havia perdut les seves potes, per el que l'home es preguntava com podria sobreviure. Aleshores va veure arribar a un tigre que portava una presa en la seva boca. El tigre ja s'havia atipat i va deixar la resta de carn per a la guineu.

Al dia següent, Déu va tornar a alimentar la guineu per mitjà del mateix tigre.

L'home va començar a meravellar-se de la gran bondat de Déu i es va dir:

- Em quedaré també jo en un racó, confiant en el Senyor, i aquest em donarà tot el que necessito.

I així ho va fer durant molt dies. Però no succeïa res.

El pobre home estava quasi bé a les portes de la mort quan va escoltar una veu que li deia:

- Oh, tu que et trobes en el camí de l'error, obre els teus ulls a la veritat. Segueix l'exemple i deixa d'imitar a la pobre guineu mutilada.

Després, l'home va veure una noieta espantada i tremolant de fred dins d'un vestidet lleuger i amb poques perspectives d'aconseguir un menja decent. Es va enfadar moltíssim i li va dir a Déu:

- Per què permets aquestes coses? Per què no fas res per solucionar-ho?

Durant una estona, Déu va guardar silenci. Però aquella nit, d'improvist, li va respondre:

- Certament que he fet alguna cosa. Te fet a tu.

Pautes de reflexió

- Sempre tenim certa esperança -a vegades és una esperança certa - en que Déu ens tregui les castanyes del foc. Ens resulta més fàcil i còmode.
- Però Déu no va venir a arreglar res del que nosaltres tenim que fer... Per això estem nosaltres.
- Quina imatge tenim de Déu? És un Déu que ajuda a comprometre's o a no prendre part de la marxa de la història?
- Déu ens parla a través dels altres: les seves necessitats, els seus desitjos, els seus...I això ens ha de portar ha actuar. Concretar que pot fer cadascú de nosaltres per els demés.

7. La llavor de la pau

Un dia un noi va somiar que entrava en un gran comerç. Hi havia un àngel darrera el mostrador:

- Què vens aquí? -va preguntar el noi.

- Tot el que desitgis -va respondre l'àngel.

Aleshores, el noi va començar la seva llista de peticions: el fi de totes les guerres, més justícia per els explotats, tolerància i generositat per els immigrants, més amor a les famílies, treball per els aturats...

L'àngel el va interrompre:

- Ho sento noi... Crec que no m'has entès bé. Nosaltres no venem fruits, només venen llavors.

Pautes de reflexió

- «Vull això, ja!». Estem acostumats a tenir-ho tot sense implicar-nos massa i sense dedicar-hi l'esforç necessari.

- El que importa és sembrar, que els altres recolliran si nosaltres no podem fer-ho.
- Per els cristians «El Regne de Déu és com una llavor que un home va plantar en el camp», segons ens diu Jesús. Podíem treballar també paràboles de l'Evangeli com la de "La petita i tossuda llavor", "La del grà de blat que cau en diferents terres", ...
- Com educadors, esperem sempre recollir els nostres fruits?
- En quins aspectes som més impacients?
- Fer una llista de desigs concrets que demanaria cadascú. Col·locar-los després per ordre d'importància. Del primer d'ells, posar un mínim de cinc accions concretes que puguem realitzar per tal de dur-lo a terme.

8. Com créixer

Un rei va anar fins el seu jardí i va descobrir que els seus arbres, arbustos i flors s'estaven morint.

El Roure li va dir que es moria perquè no podia ser tan alt com el Pi. Mirant al Pi, el va trobar caigut perquè no podia donar raïms com la Vinya. I la Vinya es moria perquè no podia florir com la Rosa. La Rosa plorava perquè no podia ser alta i sòlida com el Roure.

Aleshores va trobar una planta, una maduixera florint i més fresca que mai. El rei va preguntar: - Com és que creixes saludable enmig d'aquest jardí musti i ombriu? No ho sé. Potser sigui perquè sempre vaig suposar que quan em vas plantar, volies maduixes. Si haguessis volgut un Roure o una Rosa, els hauries plantat. En aquell moment em vaig dir: "Intentaré ser maduixa de la millor manera que pugui".

Pautes de reflexió

Aquest petit conte parla de la importància de ser un mateix. Parla de la importància de no deixar-nos endur per les modes passatgeres o per la opinió de poques o moltes persones. Quan acceptem el que som i provem de ser allò mateix de la millor manera hem trobat un camí, el camí de la felicitat.

9. El bitllet de 100€

L'Alfred, amb el rostre abatut de pena, es reuneix amb la seva amiga Marissa en un bar per prendre un cafè. Deprimit, li descarrega a ella totes les seves angoixes... que si el treball, que si els diners, que si la relació amb la seva parella, que si la seva vocació...Tot semblava estar malament en la seva vida.

Aleshores la Marisa va agafar el seu bitllet i en va treure un bitllet de 100 Euros i li digué: Alfred, vols aquest bitllet?

L'Alfred, una mica confós, li va dir: - És clar, Marisa, són 100 Euros. Qui no els voldria? Llavors la Marissa va agafar el bitllet amb una mà i el va arrugar fins fer-ne un nyap.

Li ensenyà a l'Alfred la piloteta arrugada i li tornà a preguntar: - I ara el vols? - Marisa, no sé què pretens amb això, però segueixen essent 100 Euros. És clar que els vull si me'ls dones.

Tot seguit, la Marisa va aplanar el bitllet arrugat, el va tirar a terra i el va refregar amb el seu peu per terra, i el va agafar tot brut i marcat. - Encara el vols? - Mira, Marisa, segueixo sense entendre què pretens però aquest és un bitllet de 100 Euros i fins que no el trenquis conserva el seu valor.

- Aleshores, Alfred, has de saber que encara que a vegades alguna cosa no surti com tu vols, encara que la vida t'arrugui o et trepitgi, tu segueixes essent tan valuós com sempre ho has estat ... el què has de preguntar-te és quan vals en realitat i no com estàs de destrossat en un moment determinat.

L'Alfred es va quedar mirant a la Marissa sense saber què dir, mentre l'impacte del missatge penetrava profundament en el seu cervell. La Marissa va posar el bitllet arrugat al seu costat de la taula i amb un somriure còmplice va afegir: - Té, guarda'l perquè recordis això quan et sentis malament... però em deus un bitllet nou de 100 Euros per poder utilitzar amb el proper amic que ho necessiti.

Pautes de reflexió

Quantes vegades dubtem del nostre propi valor, de que realment mereixem més i que ho podem aconseguir si ens ho proposem? És clar que només amb el propòsit no n'hi ha prou... Calen accions per aconseguir els beneficis. Hi ha innumbrables camins per aconseguir-ho.

Un exemple ràpid:

1. Digues el nom de les cinc persones més riques del món.
2. Digues el nom dels cinc últims guanyadors del trofeu Heisman.
3. Digues el nom de les cinc últimes guanyadores del concurs Miss Univers.
4. Digues el nom de deu guanyadors del premi Nobel.
5. Digues el nom dels cinc últims guanyadors de l'Oscar a la millor actriu o al millor actor.
6. Digues el nom dels últims deu guanyadors de la Sèrie Mundial.

Què tal t'ha anat? Malament? No et preocupis. El tema és: ningú no recorda els guanyadors d'ahir. No hi ha segons llocs, ells són els millors del seu ram, però els aplaudiments se'n van. Els trofeus s'omplen de pols. Els guanyadors s'obliden!

Ara contesta aquestes preguntes, a veure com et va:

7. Digues el nom de tres professors que t'hagin ajudat en la teva formació escolar.

8. Digues el nom de tres amics que t'hagin ajudat en temps difícils.
9. Digues el nom de cinc persones que t'hagin dit quelcom valuós.
10. Pensa en algunes persones que t'hagin fet sentir una persona especial.
11. Digues el nom de cinc persones amb qui disfrutis passar el teu temps.
12. Digues el nom de tres herois/heroïnes que t'hagin inspirat.

Què tal t'ha anat? Millor? La lliçó: les persones que fan la diferència en la teva vida no són aquells amb les millor credencials, amb més diners o amb més premis... La diferència la fan aquelles persones que es preocupen per tu, que et cuiden, que de moltes maneres estan amb tu. Agafa't un moment per reflexionar.

La vida és molt curta! I tu, en quina llista estàs? No ho saps? Deixa'm donar-te una pista... No estàs entre els famosos, però sí entre els que vaig recordar per enviar-los aquest missatge.

10. El judici

Conta una antiga llegenda que en l'Edat Mitjana un home molt virtuós va ser injustament acusat d'haver assassinat a una dona. En realitat l'autèntic autor era una persona molt influent del regne i per això des del primer moment es va procurar un boc expiatori per a encobrir el culpable. L'home va ser portat a judici ja coneixent que tindria escasses o nul·les oportunitats d'escapar al terrible veredictesla forca!

El Jutge, també posat d'acord, va mirar de fer veure que aquell era un judici just; per això va dir a l'acusat: "Coneixent la teva fama d'home just i devot del Senyor volem deixar en mans d'Ell el teu destí. Escriurem en dos papers separats les paraules "culpable i innocent" tu triaràs i serà la mà del Déu la que decideixi el teu destí". Per descomptat el mal funcionari havia preparat dos papers amb la mateixa llegenda: "CULPABLE" i la pobra víctima encara sense conèixer els detalls s'adonava que el sistema proposat era una trampa. No hi havia escapatòria.

El Jutge va comminar l'home a prendre un dels papers doblegats. Va respirar profundament, va quedar en silenci uns quants segons amb els ulls tancats i quan la sala començava ja a impacientar-se va obrir els ulls i amb un estrany somriure va prendre un dels papers i portant-lo a la seva boca el va engolir ràpidament. Sorpresos i indignats els presents li van retraure airadament: "Però que fas?, i ara? com sabrem el veredictes?".

"És molt senzill, va respondre l'home. És qüestió de llegir el paper que queda i sabrem el que deia el que m'he engolit". A desgrat i amb enuig mal dissimulat van haver d'alliberar l'acusat i mai van tornar a molestar-lo.

Pautes per a la reflexió

Ja ens ho va dir Jesús: Cal ser senzills com els coloms, però astuts com les serps!

Aquesta petita història vol desvetllar-nos d'aquesta idea que tot ens ho faran i que no cal moure's per res. Cal estar sempre atents. Cal estat sempre amb els cinc sentits posats a la vida. No podem passar la vida endormiscats o esperant que ens ho portin tot fet.

11. El trencaclosques

Un científic, que vivia preocupat amb els problemes del món, estava decidit a trobar els mitjans per a minorar-los. Passava dies en el seu laboratori a la recerca de respostes per als seus dubtes. Cert dia, el seu fill de 7 anys va envair el seu santuari decidit a ajudar-lo a treballar. El científic nerviós per la interrupció, li va demanar al nen que anés a jugar a un altre costat. Veient que era impossible treure'l, el pare va pensar en alguna cosa que pogués donar-li amb l'objectiu de distreure la seva atenció.

De cop i volta es va trobar amb una revista, on havia un mapa amb el món, just el que precisava. Amb unes tisores va retallar el mapa en diversos trossos i juntament amb un rotllo de cinta l'hi va lliurar al seu fill dient: com que t'agraden els trencaclosques, et donaré el món tot trencat perquè el reparis sense l'ajuda de ningú.

Aleshores va calcular que al petit tardaria 10 dies a compondre el mapa, però no va ser així. Passades algunes hores, va escoltar la veu del nen que el cridava calmadament: "Papà, papà, ja l'he fet tot, he aconseguit acabar-lo"

Al principi el pare no se'l va creure. Va pensar que seria impossible que, a la seva edat hagués aconseguit recompondre un mapa que mai havia vist abans. Desconfiat, el científic va aixecar la vista de les seves anotacions amb la certesa que veuria el treball digne d'un nen.

Per a la seva sorpresa, el mapa estava complet. Tots els trossos havien estat col·locats en els seus deguts llocs. ¿Com era possible? ¿Com podia el nen haver-ne estat capaç? D'aquesta manera, el pare va preguntar amb sorpresa al seu fill: Fillet, tu no sabies com era el món, ¿com ho has aconseguit?

Papà, va respondre el nen; jo no sabia com era el món, però quan has tret el mapa de la revista per a retallar-lo, he vist que de l'altre costat hi havia la figura d'un home. Així que he girat els retalls i he començar a compondre a l'home, que si que sabia com era. "Quan he aconseguit arreglar l'home, he donat la volta al full i he vist que havia arreglat al món".

Pautes per a la reflexió

Moltes vegades amb els nostres infants, adolescents i joves parlem dels problemes d'injustícia social i de desigualtats econòmiques a nivell planetari. No és que estigui malament saber el que passa al món. Però és que ens pot passar com el científic de la historieta: que ens centrem tant en el món que ens oblidem de les persones.

La nostra incidència a nivell global dels problemes de desigualtat i d'injustícia és limitada. Els nostres joves i infants per sentir-se implicats necessiten posar noms a

aquestes situacions: és millor parlar-los del company de classe magrebí o bolivià per parlar d'immigració. O de les famílies que són usuàries de Càritas a la nostra parròquia, o dels joves que a la nostra Festa Major beu alcohol fins caure a terra.

11. Petjades a la sorra

Una nit vaig somniar que caminava, al llarg d'una platja acompanyat per Déu. Durant la caminada moltes escenes de la meua vida passada es varen anar projectant en la pantalla del cel; a mida que les anava observant, notava que unes petjades es formaven a la sorra; a voltes n'apareixien dos parells, a voltes només un.

Això em va preocupar enormement, perquè vaig poder notar que durant les escenes que reflectien etapes tristes de la meua vida, quan estava patint per angonxes, penes o derrotes, només podia veure un parell de petjades a la sorra.

Aleshores li vaig dir a Déu: Senyor, tu em vares prometre que si et seguia, Tu caminaries sempre al meu costat. No obstant això, he notat que durant els moments més difícils de la meua vida, només hi havia un parell de petjades a la sorra. Per què quan més et necessitava no vares caminar al meu costat? I el Senyor em va respondre: les vegades que només has vist un parell de petjades a la sorra, fill meu, ha estat quan t'he portat a coll.

Pautes per a la reflexió

Quantes vegades no ens hem queixat que Déu està com absent a les nostres vides! Aquest text ens recorda dues coses: la primera que Déu sempre ens acompanya i la segona, paral·lela a la primera, que moltes vegades no sentim aquesta proximitat de Déu.

- Es podria treballar el tema del sentimentalisme (només faig les coses si les sento.....) Caldria deixar clar que en la vida moltes decisions necessiten raó, voluntat, constància i esperança. Si només ens guiem pel que sentim, no anirem enlloc perquè els sentiments per definició són inestables.
- Amb adolescents o joves es pot fer servir aquest text per a una dinàmica apart:

Que pensin i anotin moments difícils de les seves vides.

A continuació que pensin qui els va ajudar a sortir-se'n.

Què van aprendre d'aquells moments.

Quants d'ells van sentir Déu al seu costat? (I fer notar que senten Déu al seu costat aquells que saben que Déu s'ha compromès a acompanyar-nos sempre).

12. Mira sempre amunt

Expliquen que el capità d'un vaixell de vela, estant en alta mar, va fer pujar un jove grumet al pal major. Un cop a dalt, el noi va mirar triomfant cap a la coberta... i la va veure tant petita que amb el balanceig del vaixell, ell quedava damunt del mar profund i tenebrós, i va començar a agafar por. De sobte el capità es va adonar que el noi podia perdre els sentits i caure damunt la coberta o bé al mar, i li va cridar:

"Noi, mira cap amunt!"

El jove grumet va mirar instintivament cap al firmament i es va trobar aquell cel que ell coneixia. El capità li va tornar a cridar: "Baixa poc a poc, però no deixis de mirar cap amunt"

Reflexió sobre el text

Aprendre a mirar cap a dalt, més enllà del que poden veure els ulls físics, és una assegurança infal·lible per superar allò insuperable i per donar sentit als desgavells de la vida:

- Qui sap mirar amunt, tot ho supera.
- Qui sap mirar al cel, res no el pertorba.
- Qui sap mirar cap a dalt mantindrà la il·lusió deguda i la fortalesa desitjada.
- Qui té posada la vista cap a les altures, ami no li faltaran motius per l'esperança i l'alegria.

Pregàries

1. Pregària de sant Francesc d'Assís

*Oh Senyor,
feu de mi un instrument de la vostra pau!*

*On hi ha odi, que jo hi porti amor.
On hi ha ofensa, que jo hi porti el perdó.
On hi ha discòrdia, que jo hi porti unió.
On hi ha dubte, que jo hi porti l'esperança.
On hi ha error, que jo hi porti la veritat.
On hi ha desesperació, que jo hi porti l'esperança.
On hi ha tenebra, que jo hi porti la llum.*

*Oh Mestre,
feu que jo no cerqui tant: ser consolat, com consolar;
ser comprès, com comprendre;
ser estimat, com estimar.*

*Perquè és: donant que es rep;
perdonant que s'és perdonat;
morint que es ressuscita a la vida eterna.*

2. Bon dia, senyor

*Senyor: ens costa començar aquest nou dia
perquè sabem que és una nova tasca,
un nou compromís, un nou esforç.
Però volem començar-lo amb entusiasme,
amb alegria reestrenada, amb il·lusió nova.*

*Sabem que estàs al meu costat,
en la meva família,
en les nostres coses i amics,
en la nostra pròpia persona.
Gràcies per aquest nou clarejar.
Gràcies per aquest nou començar.
Gràcies per aquesta presència teva.*

*Volem semblar pau, solidaritat,
i amor entre els germans.
I sabem, Senyor, que aquesta tasca
la comencen cada dia molts germans
de qualsevol lloc de la terra
i això ens anima i ens empeny.*

*També et demanem per ells
i amb ells et diem:
BON DIA, SENYOR!*

3. Lloança a déu per la natura

*Gràcies, Senyor,
per la natura i els animals,
i per l'arc de sant Martí
que és tan bonic quan ha plogut;
pel sol que dóna llum i escalfor,
i que fa créixer a les plantes;
per la lluna i els estels
que ens il·luminen en la nit;
per l'aigua que dóna vida;
pel foc que ens dóna escalfor,
i per la intel·ligència dels homes i les dones
i pels amics que ens estimen.*

4. El joc: una forma de pregar

*Sé que el joc pot ser
una manera molt bona
per pregar,
i també per poder estimar més
els meus companys.
Però sovint veig
que els nostres jocs
són una mostra d'egoisme
i de desamor.
També veig que tinc
molt de temps lliure durant el qual
podria fer moltes coses bones.
Però sovint veig també
que no aprofito com caldria
aquestes estones.
Ajuda'm Senyor,
a portar a terme
els meus bons propòsits,
i estimar més tothom
per mitjà del joc.*

5. Pare, ajuda'm a ser millor

*Pare,
perdó per les coses mal fetes que he fet:
donar puntades de peu,
fer enfadar als monitors,
fer enfadar als meus amics,
per les paraulotes que se m'han escapat.*

*Gràcies, per les coses ben fetes:
ajudar un company,
deixar el meu material en els tallers,
ajudar als altres,
deixar jugar a tothom.*

*Pare,
fes que cada dia les coses vagin millor.
Ajuda'm a comprendre els altres
i dóna'm la força d'estimar.
Ajuda'm a superar les meves equivocacions.*

6. Crist no té ...

*Crist no té mans;
només té les nostres mans
per allargar-les a aquell
qui ho necessita.
Crist no té peus;
només té els nostres peus
per caminar amb aquell noi
o aquella noia que sempre caminen sols.
Crist no té llavis;
només té els nostres llavis
per consolar a aquell qui està trist.
Crist no té ajuda;
només té la nostra ajuda
per ser portadors del seu missatge.
Nosaltres som l'últim missatge de Déu
escrit en fets i en paraules.
Nosaltres som l'única Bíblia
que la gent pot llegir encara.*

Text del segle XIV

7. Feu-nos actius i responsables

*Senyor,
Vós ens heu confiat la construcció del nostre món,
que és també el vostre Regne.
Voleu que ens fem responsables
i ens demaneu que hi siguem
actius i creadors.
Gràcies, per la confiança que ens manifesteu;
ajudeu-nos a produir
fruits abundants per a bé
dels nostres germans,
i perquè vagi essent realitat
el vostre Regne, aquí a la terra
com ho és en el cel.*

8. L'alegria i la festa

*Senyor ajuda'm a estar content,
a fer que cada dia sigui una festa.
Dóna'm una ànima, Senyor,
que contagi l'alegria per allà on passi.
Una ànima que no conegui
l'avorriment, ni el remugueig, ni el crit, ni la queixa.
Dóna'm Senyor, el sentit de l'humor,
fes-me capaç de riure d'un acudit
perquè sàpiga treure una mica d'alegria
i contagiar-la als altres.
Fes-me Senyor, música perquè els qui estan tristos
s'aixequin a ballar-la.
Fes-me Senyor, serpentina i confetti
per vestir de mil colors als cares-llargues i avorrits.
Fes-me Senyor, fanalet
per donar llum i calor
en els de cor solitari.*

*Senyor, fes que el meu cor
salti i balli,
rigui i canti,
a la teva festa,
la festa de l'AMOR
entre tots els homes i dones, nens i nenes.
Senyor, si alguna vegada trobem algun noi o noia
que no ens ofereix el seu somriure,
ajuda'ns a ser generosos,
ajuda'ns a donar-li el nostre somriure,
perquè ningú no té tanta necessitat d'un somriure
Com aquell que no pot donar-ne als altres.*

9. Feu-me valent

*Senyor,
Vós sempre vau ser autèntic.
És difícil de ser-ho
quan sabem que això
ens pot conduir a la creu
o ens pot fer perdre amistats.
Quan Pere us volia convèncer
perquè no anéssiu a Jerusalem
on us havien de condemnar a mort,
Vós us vau mantenir ferm. Feu-me valent
com ho vau ser Vós davant Pere,
per a dir "no" als qui voldrien
allunyar-me del camí
del deure i de la missió;
feu-me fort per a portar amb amor
la Creu de la fidelitat.*

10. Vos mireu el meu cor

*Senyor, Vós no us deixeu enganyar
per la indumentària dels escribes
ni pels bitllets dels rics;
detesteu la pregària de l'orgullós
i l'almoina de l'autosuficient.
Però acolliu i admireu
l'ofrena de la viuda,
la generositat del samarità,
la pregària del públicà, el got d'aigua ofert per amor.
Senyor, doneu-me un cor senzill i transparent
perquè pugui actuar sempre
amb un amor responsable i solidari.*

11. L'essencial

*Senyor,
un cop més ens recordeu l'essencial:
Estimar Déu i els germans
amb tot el cor, amb tota l'ànima
amb tota la vida.
Les pregàries, sense amor,
són paraules buides;
les bones obres, sense amor,
tenen poc valor;
els sacrificis, sense justícia, us desagraden.
Ajudeu-nos a abandonar els camins
de la rutina espiritual
i de les pràctiques sense amor;*

doneu-nos l'autenticitat de cor.

12. Deixeu-nos somiar!

*Senyor,
enmig d'un món marcat
per la guerra, la injustícia i l'egoisme,
tenim necessitat d'imaginar-nos
una humanitat feliç i solidària;
una humanitat basada en el respecte i en l'amor.
Amb el profeta Isaïes,
deixeu-nos somiar un món
on el llop pugui conviure amb l'anyell,
i el vedell amb el lleó;
un món on no se sentin mai més els canons,
on els homes ja no aprenguin cants de guerra,
i on només ressonin cants d'amor i fraternitat.
La vostra vinguda ens diu que això és possible
si des d'ara ens decidim a seguir-vos
pel camí de l'amor, del perdó i del do.
Senyor, estem tan destrossats
que, sovint, ja no gosem somiar l'esperança
i ens costa creure en el vostre missatge.
Doneu-nos el vostre Esperit
perquè, des d'ara, sapiguem somiar
un món de Vida i de felicitat per a la humanitat,
el món que el Pare ens proposa i ofereix.*

13. Feu-nos forts i pacients

*Senyor,
quan estic malalt,
demano la salut al metge;
quan estic trist i preocupat,
busco confort i ajuda en l'amic.
Avui vinc a Vós
perquè m'ajudeu a ser una persona
ferma, valenta i decidida.
Vós coneixeu les meves febleses:
febleses del cor,
febleses de la voluntat,
febleses del caràcter,
febleses del cos,
febleses de l'esperit...
Veni a guarir-les amb la força de l'Esperit.
Doneu-me el desig de la lluita i de l'esforç;
però, també, la paciència i la humilitat
per acceptar-me feble i limitat
sense perdre mai l'esperança*

*i sens abandonar la lluita.
Senyor, feu-me costat, us necessito.*

14. Pregaria en començar un campament

*Senyor Jesús.
Hem deixat el nostre poble,
els pares, germans i altres persones
per compartir, durant una setmana,
en aquest lloc,
les nostres alegries i serveis.
Volem conviure junts.
Volem divertir-nos i fer divertir.
Volem aprendre a compartir.
Volem aprendre a pregar.
Us demanem que ens ajudeu a dur a terme
això que ens proposem.
Potser algun moment ens constarà i fallarem,
però doneu-nos les forces suficients
per tornar a reprendre aquest camí que avui
ens proposem seguir.*

15. Germà sol

*Et donem gràcies, Senyor,
pel vent que fa volar l'estel
i ens escabella,
pel germà sol
que ens fa radiant
l'hora de joc,
i per la pluja
que renta la teulada
i sobre el vidre canta,
i per la fruita
que ens crida
de la branca més alta,
i pels amics,
els fermes,
i els que ho són menys,
i per la rialla
que a tots ens agermana,
et donem gràcies, Senyor.*

16. Jesús no té...

Jesús no té mans.

*Només té les nostres per a construir
un món on habita la justícia.*

Jesús no té peus.

*Només té els nostres per a posar en marxa
la llibertat i l'amor.*

Jesús no té llavis.

*Només té els nostres per a posar en marxa
la llibertat i l'amor.*

Jesús no té mitjans.

*Només té la nostra acció per a aconseguir
que tots els homes siguin germans.*

Jesús nosaltres som el teu evangeli,

l'únic evangeli que la gent pot llegir,

si les nostres vides són obres i paraules eficaces.

Jesús dona'ns la teva força moral

per a desenvolupar els nostres talents

i fer bé totes les coses.

17. El món com una gran colònia

Senyor, que n'és, de bonic, viure junts a Colònies...

Nosaltres voldríem que tot el món, cada dia, fos una gran colònia i que Tu fossis el cap.

Al matí, la gent no s'aixecaria per força com ara. Tindria motius per esperar l'albada amb il·lusió, perquè a colònies cada dia és nou, esperat, sorprenent, il·lusionat, viu...

El treball angoixat dels homes d'aquest país esdevindria un gran joc. Un gran joc ple d'al·licients en el qual no hi hauria vencedors ni vençuts perquè les mans fines i les rugoses s'encaixarien en un compromís de joc net.

La recerca apassionada d'un moment de felicitat falsificada

es convertiria en un clima permanent de felicitat veritable; la profunda felicitat que produeix viure un mateix esperit d'amor.

I, en comptes de la rutina i la monotonia, hi hauria al cor de cada u com un raig de llum que ompliria cada moment de creativitat, d'esforç, de pau...

Al capvespre, el sol es pondria discretament, bellament i els homes s'asseurien en rotllana, agermanats, a l'escalfor d'un etern foc de camp, disposats a compartir i estimar.

Senyor, ajudeu-nos a fer d'aquest món una gran Colònia.

18. Gràcies, Jesús perquè no us canseu mai de nosaltres

*Gràcies, Jesús,
perquè no us canseu mai de nosaltres.
Ens estimeu sempre, fins i tot quan pequem.
Gràcies pel perdó que ens heu donat avui.*

*Ajudeu-nos a ser sempre bons amics vostres
i a seguir el camí que ens proposeu.
Ens volem esforçar per estimar
el Pare del cel i els germans
com Vós els estimeu.*

19. Sortosos els qui compten amb nosaltres

*Sortosos aquells que,
en trobar-me, em somriuen,
i em regalen un minut del seu temps.
Sortosos aquells que mai no em diuen:
aquesta història ja l'has explicada mil vegades!
Sortosos aquells que s'adonen
com la meva vista s'enterboleix
i són lents els meus reflexos.
Sortosos aquells que saben fer-me reviure,
tot evocant-los, els meus records més bonics.
Sortosos aquells que escolten sense molèsties
quan la meva oïda ja és resseca per a escoltar el seu vers.
Sortosos aquells que em guarden al seu costat
i recorden que segueixo estant viu,
que m'han estimat com sempre,
i que algú encara pensa en mi.
Sortosos aquells que encara respecten
aquests peus i aquestes mans, ja mig morts.
Sortosos aquells que truquen a la meva porta
en la soledat de la residència o de l'asil.
Sortós tu, germà, amic, home,
que em portes flors el dia de l'aniversari.*

*Sortosos tots aquells que
des del llevant de la vida,
ens envieu, malgrat només sigui una salutació,
a aquells que caminem petjant ja,
amb ansietats, l'altra riba;
aquells que us esforceu per a entendre i fins ens envieu
un gest de pietat... i potser un petó.*

20. Volem reconciliar-nos amb vos

*Jesús, Vós ens estimeu molt.
Per això us sap greu que no siguem bons del tot.
Voleu que visquem contents i que siguem feliços.
Sabeu que no ho podem arribar a ser,
si no ens estimem de debò els uns als altres.*

*Avui venim confiats a demanar-vos perdó
per les nostres manques d'amor.
Volem reconciliar-nos amb Vós i amb els germans.
Ajudeu-nos a ser millors cada dia.*

21. Jo havia demanat...

*Jo havia demanat a Déu la força per obtenir l'èxit.
Ell m'ha fet feble, a fi que aprengui humilment a obeir.*

*Jo havia demanat la salut per fer grans coses.
Ell m'ha donat la malaltia perquè faci coses millors.*

*Jo havia demanat la riquesa per poder ser feliç.
Ell m'ha donat la pobresa perquè pugui ser assenyat.*

*Jo havia demanat el poder per ser apreciat dels homes.
Ell m'ha donat la feblesa a fi que senti necessitat de Déu.*

*Jo havia demanat un company a fi de no viure sol.
Ell m'ha donat un cor a fi que pugui estimar tots els meus germans.*

*Jo havia demanat coses que poguessin alegrar la meua vida.
Jo he rebut la vida a fi que em pugui alegrar de totes les coses.*

*No he rebut res del que havia demanat
però he rebut tot allò que havia esperat.*

*Malgrat jo mateix,
les meves pregàries no formulades han estat escoltades.*

Jo sóc, entre els homes, el més abundantament omplert.

Text anònim, gravat sobre una placa de bronze en un Institut de Readaptació de New York.

22. Comencem les colònies

*Senyor Jesús.
Hem deixat la nostra ciutat,*

*els pares i els germans
i altres persones,
per compartir, durant un dies,
en aquest lloc, les nostres alegries i serveis.
Volem conviure junts.
Volem divertir-nos i fer divertir.
Volem aprendre.
Us demanem que ens ajudeu a dur a terme
això que ens proposem.
Potser en algun moment
ens costarà i fallarem,
però doneu-nos les forces suficients
per tornar a reprendre aquest camí
que avui ens proposem seguir.*

23. Els infants aprenen allò que viuen

*Si un infant viu CRITICAT,
aprèn a CONDEMNAR.
Si un infant viu amb HOSTILITAT,
aprèn a BARALLAR-SE.
Si un infant viu AVERGONYIT,
aprèn a SENTIR-SE CULPABLE.
Si un infant viu amb TOLERANCIA,
aprèn a ser TOLERANT.
Si un infant viu amb ESTIMUL (ENCORATJAMENT)
aprèn a CONFIAR.
Si un infant viu APRECIAT,
aprèn a APRECIAR.
Si un infant viu amb EQUITAT,
aprèn a ser JUST.
Si un infant viu amb SEGURETAT,
aprèn a tenir FE.
Si un infant viu amb APROVACIO,
aprèn a ESTIMAR.
Si un infant viu amb ACCEPTACIO i AMISTAT,
aprèn a TROBAR AMOR en el món.*

24. Perdó, senyor

*Perdó, Senyor,
per la natura que trepitgem, pels rius que embrutem,
per la bomba atòmica, els diners que malgastem.*

*Perdó, Senyor,
per donar-li més importància als videojocs,
per fixar-nos en la marca dels texans,
per l'enveja que tenim dels companys.*

*També us volem dir, Senyor,
que no sempre ho fem malament.
Sabem que tu, Senyor,
ets feliç quan estimem als amics,
quan no tirem papers al terra,
quan no ens barallem amb els germans,
quan sabem compartir el que tenim.*

*Ajudan's, Pare, a esforçar-nos
i a millorar cada dia una mica més.*

25. Aprendre la lliçó de la creació

*Senyor, et demanem aprendre la lliçó
de la teva creació:*

*El sol il·lumina tots els homes
sense cap distinció.
La pluja rega tots els camps.
La neu cobreix les altes muntanyes.
El mar toca totes les ribes.
L'aire el respirem tots.
Tú, ens ho has donat
perquè en disfrutem tots.*

*Senyor, per què nosaltres no fem igual?
Per què ens dividim, separem,
fem la guerra?
Per què ens rebutgem per fets
tan naturals com el color de la pell,
la diferència de parla, les diferències de religions?*

*Senyor, que descobrim que tots som fills teus,
i que Tu ens estimes sense fer cap diferència.
Fes-nos més germans de tots.
Fes-nos oberts i acollidors com
el teu sol, la teva pluja, la teva neu,
el teu mar i el teu aire.*

26. Gràcies d'aquest dia que s'acaba

*Gràcies d'aquest dia que s'acaba,
gràcies d'aquesta nit que comença.*

*Avui hi ha gent que ha patit,
Pare, dóna'ls un cop de mà.*

*Avui jo no he estat allò que hauria
d'haver estat.*

*Fes-me millor, Déu meu.
Menys exigent amb els altres,
més pacient,
més fort,
més veritable amb les meves paraules,
més actiu amb els meus treballs,
més rialler també,
i que demà sigui més ferm que avui.*

*Gràcies d'aquest dia que s'acaba,
gràcies d'aquesta nit que comença.*

27. Com jo, Jesús...

*Com jo, Jesús,
tu has tingut calor,
tu has fet grans caminades, has conegut els pescadors.
Com jo,
t'ha agradat la nit dolça i tranquil·la.
Jo estic content de saber
que has estat un home igual a tots els homes del teu país.*

*Jo estic content de conèixer-te,
però m'agradaria saber més coses de tu.
Tu ja em coneixes, m'has cridat pel meu nom.*

*Ja que sóc el teu amic busco tot el que puc fer amb tu:
Comparteixo.
Dono.
Perdono.
Faig les paus.*

28. Pregària per a un dia d'esport

*Avui, Pare
hem estat jugant i fent esport tot el dia.*

*Ha estat intens i cansat,
però ens hi em esforçat
i ens em divertit molt.*

*N'hi ha que han corregut força
i d'altres que juguen a xarxa molt bé.
N'hi ha que neden millor que els peixos
i n'hi ha que els costa d'arribar...*

*Intentar guanyar aquestes proves
és emocionant,
però tot i així, Pare,*

*el que més m'ha agradat
ha estat el fet d'estar tots junts,
animant-nos els uns als altres,
dinant per equips,
comentant la jugada,...*

*Pare, et donem gràcies perquè dies
com el d'avui ens ajuden a fer nous amics.
Fes que a partir d'ara no ens costi tant
relacionar-nos amb tothom.*

29. Pregària per tots els nois i noies

*Senyor,
aquesta pregària serà curta,
però em sembla que et quedarà ben clar
el que et vull demanar.
Et parlo de tu perquè et tinc molta confiança,
i sóc amic teu, encara que per a tu no sóc res.
Jo voldria que tots els nois
tinguessin la mateixa sort
de tots els qui som aquí,
i recorda que a vegades ens queixem
de tenir poques coses
i no pensem en aquells nois
que no tenen ni una casa humil!*

Senyor, que així sigui!

30. D'ençà que t'he trobat

*Escolta , Déu meu.
Els em van dir que tu no existies pas
i com un beneit m'ho vaig creure.
L'altra tarda, des del fons d'un forat d'obús
vaig veure el teu cel...
Tot de cop vaig comprendre
que m'havien dit una mentida.
Si m'hagués entretingut més a mirar
les coses que has fet
hauria vist ben clar que aquella gent
refusava de nomenar a un gat un gat.*

*Jo em pregunto, Déu, si consentiries
a estrenye'm la mà...
I tanmateix, endevino que tu comprendràs.
És curiós que m'hagi estat necessari de venir
a aquest lloc infernal
abans de tenir temps de veure*

*el teu rostre.
Jo t'estimo terriblement:
vet aquí el que vull que sàpigues.*

*Hi haurà aviat un combat horrible.
Qui sap? Potser arribi a casa teva
aquest vespre mateix...
No hem estat camarades fins avui
i em pregunto, Déu meu,
si m'esperaràs a la porta.
Té, mira, estic plorant.
Jo, vessar llàgrimes.
Ah! si t'hagués conegut més aviat...
Bé, anem, cal que me'n vagi.
És curiós, d'ençà que t'he trobat
ja no tinc por de morir.
A reveure!*

Aquest text va ser trobat damunt del cos d'un soldat americà en el desembarcament a Àfrica del Nord durant la 2a. Guerra Mundial.

31. Pregària de la nit

*Senyor Jesús,
volem acabar aquesta jornada beneint el vostre nom.
Volem pregar per tots aquells a qui, avui,
hem trobat en el nostre camí,
abrandats de joia o plens de tristor,
units per l'amistat o separats per les desavinences.*

*Us adrecem també, la nostra pregària
en nom de tots aquells que, durant aquesta nit,
treballaran pels germans,
o pels qui sofreixen en solitud,
o en la temptació:
feu que sentin el consol de la vostra tendresa
i de la vostra força;
obriu els seus cors al vostra Esperit,
per tal que us coneguïn, a Vós que ens crideu
a participar del vostre Regne d'esperança.*

*Que la pau del nostre cor
sigui el vostre do en començar el nostre repòs,
i que l'alba del nou dia
ens trobi amatents a viure en el vostre amor.*

32. Només Déu

*Només tu, Senyor, pots donar la Fe;
però jo puc obrir el cor per acollir-la.
Només tu, Senyor, pots donar l'Esperança;
però jo puc retornar la confiança als meus germans.
Només tu, Senyor, pots donar l'Amor;
però jo puc estimar els qui m'envolten.
Només tu, Senyor, pots donar la Pau;
però jo puc ajudar els qui passen necessitat.
Només tu, Senyor, ets el Camí;
però jo puc indicar-lo als altres.
Només tu, Senyor, ets la Llum;
però jo puc obrir els ulls davant els meus germans.
Només tu, Senyor, ets la Vida;
però jo puc retornar als altres les ganes de viure.
Només tu, Senyor, pots fer l'impossible;
però jo puc fer el possible.
Només tu, Senyor, ets suficient;
però agraeixo que comptis amb mi.*

33. Credo

*Crec en tu, Senyor:
perquè ets el déu viu
font de la vida i de l'amor,
sempre creador
i sempre actiu e el món,
Pare de tots els homes.*

*Crec en el teu Fill Jesucrist,
que comparteix del tot la teva vida
i també és home com nosaltres;
nascut de Maria
i executat en una creu.
Crec que la seva Paraula és la nostra veritat
i que el seu exemple és el nostre camí,
perquè Ell viu en la comunitat de l'Església.*

*Crec en l'Esperit Sant,
present en nosaltres
i en tota comunió entre les persones;
inspirador de la nostra festa
i de la nostra lluita.*

*Crec en el perdó que ens ofereixes,
en la victòria del bé sobre el mal,
en la reconciliació en una nova terra,
en la plenitud del teu Regnat
i en la vida per sempre, com a fills teus.
Amén.*

34. Passar per aquest món

*Déu meu!
Passaré per aquest món una vegada;
Hi ha alguna paraula bona que pugui dir?
Hi ha alguna cosa bona que pugui fer?*

*Senyor;
que digui jo aquesta paraula bona,
que fagi jo aquesta cosa bona.
Doncs no tornaré a passar per aquest món.*

35. La vida és...

*La vida és una oportunitat; aprofita-la.
La vida és bella; admira-la.
La vida és un somni; fes-lo realitat.
La vida és un repte; afronta'l.
La vida és un deure; compleix-lo.
La vida és un joc; juga-hi.
La vida és preciosa; cuida-la.
La vida és riquesa; conserva-la.
La vida és amor, frueix-ne.
La vida és un misteri; desxifra'l.
La vida és tristesa; supera-la.
La vida és un himne; canta'l.
La vida és una lluita, accepta-la.
La vida és una tragèdia; domina-la.
La vida és una aventura; endinsa-t'hi.
La vida és felicitat; mereix-la.
La vida és la vida; defensa-la.*

36. Moment de pau

*Déu meu,
ara que dispo d'un moment de pau
sense que els maldecaps m'aclaparin
giro vers vós els meus pensaments.*

*Aquí, al costa vostre,
hi trobo aquells:
qui jo estimo,
per qui treballaré,
amb qui m'hauré d'enfrontar,
que, potser, em faran patir.*

*Guardeu-los de qualsevol mal.
I, amb la confiança posada en vós, us dic:
serviu-vos de mi per fer el bé,*

ajudeu-me a fer, a tothora, la vostra voluntat.

37. Gràcies pare nostre

*Pare nostre,
que esteu en el cel,
ens heu enviat el vostre Fill
perquè ens parli en nom vostre
i ens reveli la riquesa de la vida
que oferiu als vostres fills.*

*Gràcies per la presència de Jesús
en mi i en el món;
gràcies pel missatge d'amor
que ens ha deixat en l'Evangelí.*

*Doneu-me el vostre Esperit perquè aculli,
comprengui, estimi i anunciï la seva Paraula.*

38. Acció de gràcies per l'amor

*Senyor Jesús,
que vas crear les coses per amor,
que vas néixer per amor,
que vas fer-te servidor per amor,
que vas actuar per amor,
que vas ser honorat per amor,
que vas patir per amor,
que vas morir amb amor,
que vas ressuscitar amb amor.*

*Et dono gràcies pel teu amor
a mi i a tota la resta del món,
i et demano cada dia:
ensenya'm, a mi també, a estimar.*

39. Per cada dia

*Jesús, t'ho demano,
vine a nosaltres: i així faràs
que la veritat sigui proclamada;
que la vida sigui viscuda;
que la llum resplendeixi;
que l'amor sigui volgut,
i la joia sigui donada,*

i la pau difosa.

*El fruit del silenci és la pregària.
El fruit de la pregària és la fe.
El fruit de la fe és l'amor.
El fruit de l'amor és el lliurement.
El fruit del lliurement és la pau.*

40. Reflexiona

*Reflexiona uns moments
sobre la presència de Déu;*

*Adora'l...
Dóna-li gràcies per aquest amor...
Demana llum per poder-te veure tu mateix
tal com ell et veu.*

41. El termòmetre de la pau

*Si et desentens dels conflictes del teu poble, no contribueixes a la pau.
Si gires l'esquena al germà, gires l'esquena a la pau, encara no construeixes
la pau.
Si critiques l'acció dels altres, encara no et mulles per la pau.
Si respons amb violència, bufeteges la pau.
Si recules davant la dificultat, retardes la pau.
Si opines sense fonaments, enrareixes la pau.
Si només la teva opinió és vàlida, contamines la pau.
Si poses etiquetes als altres, acomiades la pau.
Si et prens pel teu propi cos, perverteixes la pau
Si et prens per la teva imatge externa, enredes la pau.
Si vols tenir més del que necessites, et vens la pau.
Si no surts mai voluntari per a res, no parlis de pau.
Si fa temps que no fas silenci, no esperis la pau.
Si no estimes, no esperis la pau.
Si et refies que te la portin bona i feta, desenganyat de la pau.*

*Quan prens partit per la no-violència, edifiques la pau.
Quan prens responsabilitats que ningú no vol, desvetlles la pau.
Quan lluites per la justícia, fas trobadissa la pau.
Quan no critiques per darrera, fas obra de pau.
Quan saps obrir-te als altres, fas créixer la pau.
Quan t'interesses pels problemes del món, fas pujar el valor de la pau.
Quan et dediques a fer un servei, ets llevat de pau.
Quan tornes bé per mal, ets apòstol de la pau.
Quan no tens por de la veritat, ets profeta de la pau.
Quan et poses al costat dels marginats, poses al marge la violència.
Quan, per damunt de tot, l'altre és persona, dignifiques la pau.
Quan comparteixes els teus béns, fas creïble la pau.*

*Quan trobes la vida de grup, poses fonaments a la pau.
Quan engresques l'altre a viure, escampes la pau pel món.
Quan estimes com Crist estima, en tu floreix la pau.*

Només quan estaràs cansat de buscar-la, la Pau et vindrà a trobar.

42. Feliços

Feliços els qui s'accepten tal com són.

*Feliços els qui no jutgen ni critiquen i se saben posar al lloc dels altres.
Feliços els qui no tenen malícia.*

*Feliços els qui treballen per la pau (a nivell mundial però també
entre els que ens envolten.)*

Feliços els qui no tenen por a ser criticats ni exclosos per seguir Jesús.

Feliços els qui no s'amaguen les seves creences.

Feliços els qui perdonen, els qui no guarden rancor.

*Feliços els qui busquen respostes, els qui són crítics, els qui es plantegen el que
no entenen, els qui tenen fam de la veritat.*

Feliços els qui davant l'adversitat no es rendeixen.

*Feliços els qui sempre tenen un somriure al rostre, encara que no
tinguin massa motius per fer-ho.*

Feliços els qui saben estimar.

*Feliços els qui es conformen amb el que tenen (sigui poc o molt) .D'ells és el
Regne del cel!*

*Feliços els qui denuncien les injustícies, els qui no entenen les injustícies, els qui
són víctimes d'injustícies i de guerres: Déu els consolarà!*

Feliços els marginats: Déu es farà amic d'ells!

*Feliços els qui es donen sense esperar res a canvi, els qui donen el seu temps als
altres, els voluntaris: ells posseiran la terra!. Déu els donarà tota la seva edicació!*

Feliços els qui no tenen fe: perquè poden descobrir-la!

*Feliços els refugiats i exiliats de les guerres i l'odi per dir la veritat, per denunciar
les injustícies, per anar contra els governants que tiranitzen el poble: Déu els
saciarà !*

Feliços els "meninos de Rua": ells veuran Déu.

*Feliços els qui van contra corrent, els qui es comprometen com els bisbes bascos,
els qui no els importa buscar-se problemes: d'ells és el Regne del cel!*

Feliços els pacifistes, els periodistes que volen transmetre la veritat i fins i tot moren, els qui es manifesten, els qui fomenten la cultura de la pau: Déu els anomenarà fills seus!

Feliços els qui estimen, valoren i aprenen de les diferències amb les persones: perquè ells trobaran en la joia del compartir un trosset del Regne de Déu fet present a la terra!

Feliços els nens que ploren, algun d'ells en silenci, perquè no els deixen ser nens, no els deixen riure,, no els deixen somniar: Déu els compensarà !

Feliços els portadors d'esperança en els diferents racons del nostre món: perquè segur que esperen un món millor per a tots, el Regne promès a tots per Déu !

Feliços els qui saben gaudir del silenci: perquè podran escoltar millor el soroll del seu cor i el dels altres. els qui busquen aturar-se un moment, els qui busquen i troben un moment de silenci: perquè creixeran interiorment, acolliran i transmetran esperança.

Feliços els qui viuen l'esperança en la seva vida: perquè ells seran llum per als qui els envolten!

Feliços els immigrants "il-legals": perquè trobaran la "legalitat" de viure per sempre el Regne de Déu!

Feliços els qui són capaços de somriure tot i les adversitats: Déu els somriurà !

Feliços els austers, doncs no necessitaran televisió panoràmica, ni càmera digital, ni "bambes nike", ni telèfon mòbil. Alegreu-vos-en i feu festa, car vosaltres sabreu veure i gaudir el goig de les petites coses.

43. Gràcies a Déu

Malgrat que em tapi les orelles amb el coixí i gemegui de ràbia quan sona el despertador... gràcies a Déu que hi puc sentir. N'hi ha molts que són sords.

Malgrat tanqui els ulls quan, al despertar, el sol es fica en la meva habitació... gràcies a Déu que hi puc veure. N'hi ha molts que són cecs.

Malgrat em costi llevar-me i sortir del llit... gràcies a Déu que tinc forces per a fer-ho. Hi ha molts invàlids que no poden.

Malgrat m'angoixi quan no trobo les meves coses al seu lloc perquè el germà, o el pare, o el fill, m'ho han tocat... gràcies a Déu que tinc família. Hi ha molts solitaris.

Malgrat el dinar no estigués bo i l'esmorzar fos pitjor... gràcies a Déu que tinc aliments. N'hi ha molts amb fam.

Malgrat el meu treball (o l'estudi), sovint, sigui monòton i rutinari... gràcies a Déu que el tinc. N'hi ha molts que estan al carrer.

Malgrat no estigui d'acord amb la meva vida, malgrat em baralli amb mi mateix i tingui motius per queixar-me... gràcies a Déu per la vida.

44. Només vós

*Només Vós podeu donar la fe,
però jo puc donar el meu testimoni.
Només Vós podeu donar l'esperança,
però jo puc tornar la confiança als meus germans.
Només vós podeu donar l'amor,
però jo puc ensenyar als altres a estimar.
Només Vós podeu donar la pau,
però jo puc salvar la unió.
Només Vós podeu donar la força,
però jo puc aixecar el desanimat.
Només Vós sou el camí,
però jo puc indicar-lo als altres.
Només Vós sou la vida,
però jo puc tornar als altres el desig de viure.
Només Vós podeu fer l'impossible,
però jo puc fer el possible.
Només Vós us basteu,
però preferiu comptar amb mi.*

45. Quan jo només pensi en mi

*Senyor, quan jo estigui afamat, doneu-me algú que passi fam.
Quan jo tingui fred, envieu-me algú per escalfar-lo.
Quan estigui ferit, doneu-me algú per consolar.
Quan jo sigui humiliat, doneu-me algú per fer-li un elogi.
Quan jo tingui set, envieu-me algú que tingui necessitat d'aigua.
Quan la meva creu sigui pesada, doneu-me la creu d'un altre per compartir-la.
Quan sigui pobre, feu-me venir algú que no tingui res de res.
Quan jo no tingui temps, doneu-me algú a qui jo pugui ajudar un instant.
Quan jo estigui abatut, envieu-me algú a qui pugui encoratjar.*

Quan necessiti de la comprensió dels altres, doneu-me algú a qui li calgui la meva.

Quan jo precisi que em cuidin, envieu-me algú per a tenir-ne cura.

Quan jo només pensi en mi, gireu els meus pensaments vers l'altre.

46. Si jo tornés a començar

A mesura que ens anem fent grans perdem certes qualitats. Però, si sabem reflexionar i pregar, n'adquirim dues molt importants, l'experiència i la saviesa, que ens permeten copsar el valor real de cada cosa. Són un ajut inestimable per millorar tot el que ens resta de vida i per il·luminar els qui vénen darrere.

Si jo tornés a començar, faria més pregària perquè he descobert que la relació amb el Senyor dona sentit a la meva vida i fa que senti sobre meu la seva mirada protectora. Res del que em passa pot ser negatiu. No tindria por dels fracassos, perquè he comprovat que els autèntics guanyadors es forgen en les èpoques en què són perdedors.

No m'amargaria per les coses petites, ben convençut que viure en pau és una gran font de felicitat.

No gastaria el temps en lamentacions. Les coses són com són, però esforçant-nos, podem intentar que s'acostin més al que volem. És millor corregir-se que lamentar-se.

Intentaria ser una persona transformadora en la línia de Teresa de Calcuta: Que ningú que s'acosti a vosaltres no marxi sense sentir-se una mica millor o ser més feliç".

També dedicaria més temps a gaudir de la família, perquè no compensa matar-se treballant per tenir més diners, que sols poden donar benestar, però no felicitat.

Ni tampoc m'espantaria compartir el que tinc amb els qui ho necessiten, perquè he experimentat que donat no t'empobreixes, sinó al contrari, t'omplés de Déu que és la major riquesa.

Gaudiria de tot com diu Santa Teresa d'Àvila: "Cuando penitencia, penitencia; cuando perdices, perdices".

També tindria cura de la salut, perquè he descobert el seu gran valor, que només perceps quan l'has perduda.

Procuraria posar el cor en tot, perquè he comprovat que si volem convertir un somni en realitat, cal apassionar-s'hi.

Estic content, però, d'haver arribat fins aquí. Dono gràcies a Déu per la comprensió i l'estimació que sempre m'ha mostrat i li demano poder arribar a la plenitud que Ell m'ofereix gratuïtament.

Gràcies Senyor, per la teva bondat.

47. Si la nota deia

Si la nota deia: una nota no fa música

... no hi hauria simfonia.

Si la paraula deia: una paraula no fa una pàgina

... no hi hauria llibre.

Si la pedra deia: una pedra no puja pas una paret

... no hi hauria casa.

Si la gota d'aigua deia: una gota d'aigua no fa un riu

... no hi hauria oceà.

Si el gra de blat deia: un gra de blat no pot pas cobrir tot un camp

... no hi hauria messes.

Si l'home deia: un gest d'amor no salvarà pas la humanitat.

... no hi hauria mai ni justícia ni pau, ni dignitat, ni felicitat damunt la terra dels homes.

Talment la simfonia necessita cada nota

Talment el llibre necessita cada paraula

Talment la casa necessita cada pedra

Talment l'oceà necessita cada gota d'aigua

Talment les messes necessiten cada gra de blat

la humanitat entera et necessita, a tu,

*onsevulla que siguis, ets **insubstituïble**.*

Autors d'aquesta publicació:

Mn. Xavier Blanco (consiliari Zona 13)

Mn. Carles Muñoz (consiliari Zona 16)